

Bruksela, 8 grudnia 2022 r.
(OR. en)

15843/22

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0410 (NLE)

FISC 260
ECOFIN 1304

WNIOSEK

Od:	Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)
Data otrzymania:	8 grudnia 2022 r.
Do:	Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej
Nr dok. Kom.:	COM(2022) 704 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący ROZPORZĄDZENIA WYKONAWCZEGO RADY zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do wymogów informacyjnych dotyczących niektórych procedur VAT

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2022) 704 final.

Załącznik: COM(2022) 704 final

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 8.12.2022 r.
COM(2022) 704 final

2022/0410 (NLE)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY

**zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do wymogów
informacyjnych dotyczących niektórych procedur VAT**

{SEC(2022) 433 final} - {SWD(2022) 393 final} - {SWD(2022) 394 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu legislacyjnego dotyczącego inicjatywy „VAT w epoce cyfrowej”, który to pakiet obejmuje również wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE w odniesieniu do przepisów VAT stosowanych w epoce cyfrowej¹ oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do ustaleń dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie podatku VAT, które są niezbędne w kontekście epoki cyfrowej². Kontekst wspomnianej inicjatywy został szczegółowo przedstawiony w uzasadnieniu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE³.

W niniejszym uzasadnieniu opisano konieczne zmiany do rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do wymogów informacyjnych dotyczących niektórych procedur VAT.

Przedmiotowy pakiet służy trzem głównym celom:

- 1) modernizacji **obowiązków sprawozdawczych w zakresie VAT**⁴ polegającej na wprowadzeniu wymogów w zakresie sprawozdawczości cyfrowej, za pomocą których ujednolicone zostaną informacje, które podatnicy muszą przedstawić organom podatkowym w formacie elektronicznym na temat każdej transakcji. Jednocześnie narzucone zostanie w ten sposób stosowanie fakturowania elektronicznego w odniesieniu do transakcji transgranicznych;
- 2) stawieniu czoła wyzwaniom związanym z **gospodarką opartą na platformach cyfrowych**⁵ w drodze aktualizacji przepisów VAT mających zastosowanie do tej gospodarki w celu uwzględnienia kwestii równości opodatkowania, wyjaśnienia zasad dotyczących miejsca świadczenia usług, które to zasady mają zastosowanie do tych transakcji, oraz zwiększenia roli platform w poborze VAT, w przypadku gdy ułatwiają one świadczenie usług w zakresie krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub przewozu osób oraz
- 3) uniknięciu konieczności posiadania wielu **numerów identyfikacyjnych VAT** w UE i poprawie funkcjonowania narzędzia wdrożonego na potrzeby deklarowania i odprowadzania VAT należnego z tytułu sprzedaży towarów na odległość⁶ za pomocą wprowadzenia jednej rejestracji VAT. Oznacza to udoskonalenie

¹ Proszę podać odniesienie, kiedy będzie dostępne.

² Proszę podać odniesienie, kiedy będzie dostępne.

³ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1).

⁴ Obowiązki sprawozdawcze w zakresie VAT odnoszą się do zobowiązania przedsiębiorstw zarejestrowanych jako podatnicy VAT do składania organowi podatkowemu okresowych deklaracji dotyczących ich transakcji w celu umożliwienia monitorowania poboru VAT.

⁵ W tym kontekście termin „gospodarka oparta na platformach cyfrowych” odnosi się do świadczenia usług za pośrednictwem platformy.

⁶ https://ec.europa.eu/taxation_customs/business/vat/vat-e-commerce_en

i rozwinięcie istniejących systemów OSS (punkt kompleksowej obsługi) / IOSS (punkt kompleksowej obsługi importu) i odwrotnego obciążenia w celu ograniczenia do minimum przypadków, w których podatnik jest zobowiązany do rejestracji w innym państwie członkowskim.

Pewne elementy pakietu wymagają wdrożenia środków wykonawczych, a w szczególności te elementy, które odnoszą się do opodatkowania podatkiem VAT podmiotów gospodarki opartej na platformach cyfrowych oraz do jednej rejestracji VAT. Dzięki takim środkom główne elementy będą stosowane jednakowo we wszystkich państwach członkowskich, co zapewni pewność prawa przedsiębiorstwom i administracjom podatkowym.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu legislacyjnego dotyczącego inicjatywy „VAT w epoce cyfrowej”. Spójność całego pakietu została szczegółowo przedstawiona w uzasadnieniu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Inicjatywa „VAT w epoce cyfrowej” jest realizowana równolegle z innymi inicjatywami Komisji dotyczącymi gospodarki cyfrowej, takimi jak akt o usługach cyfrowych⁷, niedawno przedstawiony wniosek dotyczący dyrektywy w sprawie poprawy warunków pracy za pośrednictwem platform internetowych⁸ oraz trwające prace związane z krótkoterminowym najmem lokali mieszkalnych⁹. Ogólne podejście przyjęte w tych inicjatywach polega na wymaganiu od platform internetowych, aby zapewniły większą przejrzystość dla swoich użytkowników (np. dostawców usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub osób pracujących za pośrednictwem platform), w tym w drodze przekazywania odpowiednich informacji, oraz aby ułatwiały swoim użytkownikom zapewnienie zgodności z odpowiednimi wymogami regulacyjnymi.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Podstawą wniosku jest art. 397 dyrektywy VAT. Artykuł ten stanowi, że Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, przyjmuje środki niezbędne do wykonania dyrektywy.

⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... w sprawie jednolitego rynku usług cyfrowych (akt o usługach cyfrowych) i zmieniające dyrektywę 2000/31/WE (tekst mający znaczenie dla EOG).

⁸ Oczekuje się, że dyrektywa ta przyczyni się do wprowadzenia pewności prawa w odniesieniu do statusu zatrudnienia osób pracujących za pośrednictwem cyfrowych platform pracy, poprawy warunków ich pracy (w tym warunków pracy osób samozatrudnionych, które pracują za pośrednictwem platform podlegających zarządzaniu algorytmicznemu) oraz zwiększenia przejrzystości i identyfikowalności pracy za pośrednictwem platform internetowych, w tym w sytuacjach transgranicznych.

⁹ Opisy poszczególnych inicjatyw, które są obecnie realizowane, znajdują się z załączniku.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu legislacyjnego dotyczącego inicjatywy „VAT w epoce cyfrowej”. Pomocniczość całego pakietu została szczegółowo przedstawiona w uzasadnieniu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE.

Niniejszy wniosek został dołączony do tego uzasadnienia, ponieważ określono w nim środki zapewniające skuteczne wdrożenie dyrektywy VAT.

- **Proporcjonalność**

Niniejszy wniosek jest częścią pakietu legislacyjnego dotyczącego inicjatywy „VAT w epoce cyfrowej”. Proporcjonalność tego pakietu została szczegółowo przedstawiona w uzasadnieniu wniosku dotyczącego dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 2006/112/WE.

Niniejszy wniosek został dołączony do tego uzasadnienia, ponieważ określono w nim środki zapewniające skuteczne wdrożenie dyrektywy VAT.

- **Wybór instrumentu**

Do zmiany rozporządzenia Rady (UE) nr 282/2011 niezbędne jest rozporządzenie Rady.

3. **WYNIKI OCEN *EX POST*, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW**

- **Oceny *ex post*/oceny adekwatności obowiązującego prawodawstwa**

Streszczenie ocen *ex post* i ocen adekwatności przedstawiono w uzasadnieniu załączonego wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy VAT.

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Szczegółowe informacje na temat konsultacji z zainteresowanymi stronami przedstawiono w uzasadnieniu wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy VAT.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy eksperckiej**

Komisja wykorzystwała analizę przeprowadzoną przez Economisti Associati S.r.l. na potrzeby badania „VAT w epoce cyfrowej” (badanie było prowadzone od października 2020 r. do stycznia 2022 r.)¹⁰. Sprawozdanie końcowe przedstawiono 1 kwietnia 2022 r., a badanie opublikowano na stronie internetowej Komisji.

Cele badania były następujące:

- 1) ocena aktualnej sytuacji w odniesieniu do wymogów w zakresie sprawozdawczości cyfrowej i opodatkowania podatkiem VAT podmiotów gospodarki opartej na platformach cyfrowych, przypadków, które w dalszym ciągu skutkują rejestracją do celów VAT w państwie członkowskim, w którym przedsiębiorca nie ma siedziby, oraz punktu kompleksowej obsługi importu;

¹⁰ VAT w epoce cyfrowej. Sprawozdanie końcowe (tomy I–III). Umowa szczegółowa nr 07 wdrażająca umowę ramową nr TAXUD/2019/CC/150.

2) ocena skutków szeregu możliwych inicjatyw politycznych w tych obszarach.

- **Ocena skutków**

Rada ds. Kontroli Regulacyjnej przeanalizowała ocenę skutków niniejszego wniosku w dniu 22 czerwca 2022 r. Rada wydała pozytywną opinię w sprawie wniosku oraz kilka zaleceń, które wzięto pod uwagę. Opinię Rady oraz jej zalecenia zawarto w załączniku 1 do dokumentu roboczego służb Komisji zawierającego ocenę skutków, towarzyszącego niniejszemu wnioskowi. Streszczenie jest dostępne pod adresem: https://ec.europa.eu/info/law/better-regulation/have-your-say/initiatives/13186-Podatek-VAT-w-epoce-cyfrowej_pl.

- **Sprawność regulacyjna i uproszczenie**

Szczegółową analizę sprawności regulacyjnej i uproszczenia przedstawiono w uzasadnieniu załączonego wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy VAT.

- **Prawa podstawowe**

Nie dotyczy

4. WPLYW NA BUDŻET

Wpływ na budżet przedstawiono w uzasadnieniu załączonego wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy VAT.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

- **Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania**

Elementy te przedstawiono w uzasadnieniu załączonego wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy VAT.

- **Dokumenty wyjaśniające (w przypadku dyrektyw)**

Nie dotyczy

- **Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku**

Przedstawiono definicję terminu „ułatwia”, aby zapewnić określony poziom pewności prawa co do zakresu systemu podmiotów uznawanych za dostawców.

Aby system podmiotów uznawanych za dostawców w przypadku przewozu osób i krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych mógł skutecznie funkcjonować, konieczne jest wyjaśnienie, w jaki sposób platforma może określić, czy system podmiotów uznawanych za dostawców ma zastosowanie, a jest tak w przypadku, gdy właściwy dostawca nie przekaze platformie numeru identyfikacyjnego VAT.

Określono ponadto, że w okolicznościach, w których właściwy dostawca posiada numer identyfikacyjny VAT, ale nie nalicza VAT (na przykład dlatego, że stosuje procedurę szczególną dla małych przedsiębiorstw w państwie członkowskim, w którym przewidziano

numer identyfikacyjny VAT dla takich przedsiębiorstw), dostawca ten nie powinien przekazywać platformie tego numeru.

Doprecyzowano również, że platforma nie powinna ponosić odpowiedzialności, jeżeli informacje przekazane przez właściwego dostawcę są niekompletne lub błędne, oraz że może ona uznać klienta otrzymującego właściwą dostawę za osobę niebędącą podatnikiem, jeżeli nie przekaze on numeru identyfikacyjnego VAT.

1 lipca 2021 r. rozpoczęto stosowanie pakietu dotyczącego VAT w odniesieniu do handlu elektronicznego. Od tego dnia podatnicy, którzy prowadzą sprzedaż na odległość towarów w UE lub prowadzą sprzedaż na odległość towarów importowanych do UE mogą zdecydować się na korzystanie z systemu punktów kompleksowej obsługi (OSS) lub systemu punktów kompleksowej obsługi importu (IOSS). Ewentualnie mogą oni jeszcze uzyskać numer identyfikacji podatkowej w państwie członkowskim przybycia towarów lub importować towary, stosując standardowe zasady dotyczące przywozu i płacić VAT na granicy.

Po pierwszym roku stosowania pakietu zidentyfikowano pewne kwestie, które wymagały dalszego wyjaśnienia i które zostały uwzględnione we wniosku dotyczącym zmiany dyrektywy VAT. Bardziej szczegółowe informacje na ten temat uwzględniono w niniejszym wniosku.

W ramach Eurofisc eksperci ds. zwalczania nadużyć finansowych nadmienili, że stoją przed poważnymi wyzwaniami, jeśli chodzi o wykrywanie ryzyka związanego z nieuiszczaniem VAT oraz prowadzenie terminowej kontroli przestrzegania przepisów przez przedsiębiorstwa. Wynika to z braku szczegółowych danych, gdy informacje przechowuje i przekazuje platforma działająca jako podmiot uznawany za dostawcę, ponieważ przekazywane informacje zawierają zagregowane informacje na temat wszystkich właściwych sprzedawców korzystających z platformy.

Ponadto, dokonując uzgodnień informacji dotyczących dostawy i związanej z nią płatności w oparciu o dane dostępne w CESOP (dane dotyczące płatności odnoszą się do poszczególnych odbiorców płatności=sprzedawców), organy podatkowe muszą wiedzieć, którzy podatnicy faktycznie otrzymają płatność. Jest to szczególnie trudne, gdy zastosowanie mają zasady dotyczące podmiotu uznawanego za dostawcę.

Z obu wymienionych wyżej powodów konieczne jest przekazywanie – z platform do organu podatkowego państwa członkowskiego identyfikacji – informacji umożliwiających identyfikację właściwego dostawcy.

Jednocześnie w ramach punktu kompleksowej obsługi zostanie ustanowiona nowa procedura uproszczona, dzięki której możliwe będzie zgłaszanie przemieszczeń własnych towarów do innego państwa członkowskiego. Również w tym przypadku w niniejszym wniosku określono szczegółowe przepisy.

Ponadto za sprawą wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy VAT korzystanie z IOSS będzie obowiązkowe dla platform handlowych. W związku z tym dostosowano obecne przepisy określone w rozporządzeniu wykonawczym Rady w odniesieniu do konsekwencji, jakie poniesie podatnik, który przestaje być uprawniony do stosowania tej procedury.

Zmiany i uzupełnienia art. 57a stanowią uzupełnienie definicji, które stosuje się w odniesieniu do istniejących procedur OSS (procedur unijnych i nieunijnych), dzięki włączeniu nowej procedury uproszczonej dla przemieszczeń własnych towarów.

W nowym ust. 3 w art. 57d dodano przepis dotyczący identyfikacji VAT w przypadku procedury szczególnej dla przemieszczeń własnych towarów oraz dzień, od którego podatnik będzie uprawniony do stosowania tej procedury.

W zmianie art. 57e określono numer VAT, za pomocą którego państwo członkowskie identyfikacji identyfikuje podatnika stosującego procedurę przemieszczeń własnych towarów.

W uzupełnieniach do art. 57f określono działania, które państwo członkowskie identyfikacji powinno podjąć, w przypadku gdy podatnik zostanie wykluczony z procedury przemieszczeń własnych towarów.

W uzupełnieniach art. 57g przedstawiono szczegółowe informacje dotyczące obowiązków podatnika, który dobrowolnie chce zaprzestać stosowania tej procedury. W przypadku stosowania procedury przemieszczeń własnych towarów zasady te są takie same jak w przypadku procedur unijnych i nieunijnych. Jednak w przypadku podmiotu uznawanego za dostawcę, który korzysta z procedury IOSS, w artykule tym zniesiono możliwość dobrowolnego usunięcia z rejestru takiego podmiotu, ponieważ korzystanie z IOSS jest dla tych przedsiębiorców obowiązkowe.

W nowym ustępie 2a w art. 58 przedstawiono nowe szczegóły dotyczące warunków wykluczenia w kontekście procedury przemieszczeń własnych towarów.

Nowy art. 58aa stanowi, że podmioty uznawane za dostawców nie mogą zostać wykluczone z procedury IOSS, ponieważ procedura ta jest dla nich obowiązkowa.

W uzupełnieniach do art. 58a dodano odniesienia do nowej procedury szczególnej dotyczącej przemieszczeń własnych towarów w celu uwzględnienia odpowiednich sytuacji zaprzestania prowadzenia działalności podlegającej opodatkowaniu.

Uzupełnienia do art. 58b obejmują konsekwencje, w przypadku gdy użytkownik, dla którego procedura IOSS jest obowiązkowa, systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących tej procedury.

Uzupełnienia do art. 58c dotyczą nowej procedury szczególnej dotyczącej przemieszczeń własnych towarów, tak aby w przypadku wykluczenia z tej procedury podatnik wypełniał swoje zobowiązania z tytułu VAT bezpośrednio wobec państwa członkowskiego, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane.

Uzupełnienia do art. 59 i art. 59a ust. 2 zawierają przepisy szczegółowe dotyczące deklaracji VAT (jej okresowości i treści) w odniesieniu do procedury przemieszczeń własnych towarów.

Uzupełnienia – art. 60a odnoszące się do elektronicznych ponagłeń, art. 61 związane ze zmianami danych liczbowych zawartych w danej deklaracji VAT oraz art. 61a odnoszące się do składania końcowej deklaracji VAT i końcowej płatności VAT – dotyczą odniesienia do państwa członkowskiego, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane – jest to niezbędne, ponieważ w procedurze przemieszczeń własnych towarów nie będzie państwa członkowskiego konsumpcji, lecz państwo członkowskie, do którego towary przybędą.

Na skutek uzupełnień do art. 63c ust. 3 zgłaszanie stawki VAT i kwoty VAT nabiera istotnego znaczenia, ponieważ zgodnie z nową zasadą należy również zgłaszać dostawy objęte zerową stawką VAT i dostawy zwolnione z VAT. Inne dodatkowe dane, które muszą być przechowywane przez podmiot uznawany za dostawcę w ramach procedur unijnych i nieunijnych, dotyczą szczegółowych informacji na temat dostawców korzystających z platformy podmiotu uznanego za dostawcę w celu dostawy towarów i świadczenia usług, tj. zarówno tych informacji, które tacy dostawcy są zobowiązani przechowywać, jak i tych, których przechowywanie jest wymagane tylko wtedy, gdy informacje takie są dostępne. Ponadto wprowadza się obowiązki w zakresie prowadzenia ewidencji dla podatników korzystających z procedury przemieszczeń własnych towarów.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY

zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011 w odniesieniu do wymogów informacyjnych dotyczących niektórych procedur VAT

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej¹, w szczególności jej art. 397,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu podmiotów uznawanych za dostawców, w odniesieniu do platform, portali lub podobnych środków ułatwiających świadczenie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu osób, o których to usługach mowa w art. 28a dyrektywy 2006/112/WE, niezbędne jest doprecyzowanie pewnych kwestii w ramach wprowadzanego środka.
- (2) Konieczne jest zdefiniowanie terminu „ułatwiać” z zachowaniem odpowiedniej formy gramatycznej w celu zagwarantowania podatnikom, którzy poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma, portal lub podobne środki, ułatwiają świadczenie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub przewozu osób, pewności prawnej co do tego, czy środek dotyczący podmiotu uznawanego za dostawcę ma zastosowanie w przypadku tych podatników. Niektórzy usługodawcy, tacy jak podmioty wystawiające produkty na sprzedaż, powinni zostać wyraźnie wyłączeni ze stosowania wspomnianego środka, ponieważ nie konkurują bezpośrednio z tradycyjnymi, niecyfrowymi sektorami.
- (3) Konieczne jest określenie sposobu, w jaki podatnicy, którzy poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma, portal lub podobne środki, ułatwiają świadczenie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub przewozu osób, mają określić status właściwego dostawcy danej usługi. Jeżeli nie podano numeru identyfikacyjnego VAT, należy uznać, że podatnicy ci otrzymali i wyświadczyli te usługi samodzielnie. Podatnik ułatwiający świadczenie usług nie jest zobowiązany do przeprowadzenia szczegółowej weryfikacji numeru identyfikacyjnego VAT podanego przez właściwego dostawcę danej usługi.

¹ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

- (4) Niektóre państwa członkowskie przyznają numer identyfikacyjny VAT podatnikom, którzy nie naliczają VAT od swoich dostaw, w tym podatnikom korzystającym z procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw określonej w tytule XII rozdział 1 dyrektywy 2006/112/WE. Aby podmiot ułatwiający dostawę mógł ustalić, czy system podmiotów uznawanych za dostawców ma zastosowanie czy też nie, konieczne jest doprecyzowanie, w jakich przypadkach właściwy dostawca nie powinien podawać numeru identyfikacyjnego VAT podatnikom ułatwiającym świadczenie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub przewozu osób poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma, portal lub podobne środki.
- (5) Podatnicy, którzy poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma, portal lub podobne środki, ułatwiają świadczenie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub przewozu osób, nie powinni ponosić odpowiedzialności za zapłatę jakiegokolwiek należnego podatku VAT, w przypadku gdy działali na podstawie informacji dostarczonych przez właściwego dostawcę, jeżeli podatnicy ci są w stanie wykazać, że – racjonalnie rzecz biorąc – nie mogli wiedzieć, że informacje te są nieprawidłowe.
- (6) Podatnicy, którzy poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma, portal lub podobne środki, ułatwiają świadczenie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub przewozu osób i którzy są podmiotami uznawanymi za dostawców, powinni być w stanie łatwo określić status klienta, tj. odbiorcy właściwych usług. W celu ułatwienia takiej identyfikacji oraz zmniejszenia obciążenia administracyjnego takich podatników powinni oni zakładać, że klient jest podatnikiem, w przypadku, gdy podany został numer identyfikacyjny VAT, oraz że nie jest on podatnikiem, jeżeli numer identyfikacyjny VAT nie został podany.
- (7) Do dyrektywy 2006/112/WE ma zostać wprowadzona nowa procedura uproszczona w ramach punktu kompleksowej obsługi dla podatników dokonujących transgranicznego przemieszczania pewnych własnych towarów. W celu wprowadzenia tej specjalnej procedury do ogólnych ram procedur szczególnych dotyczących VAT, określonych w tytule XII rozdział 6 dyrektywy 2006/112/WE, w rozporządzeniu wykonawczym Rady (UE) nr 282/2011² należy zawrzeć przepisy szczegółowe dotyczące identyfikacji do celów VAT, warunków wyłączenia z procedury, deklaracji VAT oraz obowiązków w zakresie prowadzenia ewidencji.
- (8) Ze względu na fakt, że nowa procedura uproszczona dotycząca OSS będzie miała charakter wszechstronny i będzie miała zastosowanie do transgranicznego przemieszczania towarów obecnie objętego procedurą magazynu typu *call-off stock*, zapisy dotyczące tej ostatniej procedury należy usunąć z dyrektywy 2006/112/WE. Przepisy wykonawcze dotyczące tej specjalnej procedury nie są już wymagane i tym samym powinny zostać usunięte z rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 282/2011.
- (9) Wykorzystanie procedury szczególnej dotyczącej punktu kompleksowej obsługi importu ma być obowiązkowe w przypadku interfejsów elektronicznych ułatwiających podmiotowi uznawanemu za dostawcę sprzedaż na odległość niektórych towarów

² Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 77 z 23.3.2011, s. 1).

przywożonych na podstawie zmian wprowadzonych w dyrektywie 2006/112/WE. Obligatoryjny charakter tej procedury ma wpływ na warunki identyfikacji i wykluczenia w przypadku omawianych podatników. Należy zatem zmienić zapisy dotyczące tych warunków w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011.

- (10) Na mocy art. 242a dyrektywy 2006/112/WE podatnicy, którzy ułatwiają – poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma handlowa, platforma, portal lub podobne środki – dostawę towarów lub świadczenie usług na rzecz osoby niebędącej podatnikiem na terytorium Wspólnoty zgodnie z przepisami tytułu V tej dyrektywy, zobowiązani są do prowadzenia ewidencji tych transakcji dostawy towarów lub świadczenia usług. Informacje są jednak wymagane wyłącznie w odniesieniu do dostawy towarów lub świadczenia usług, których dostarczanie lub świadczenie jest ułatwiane poprzez użycie interfejsu elektronicznego, natomiast nie są wymagane w przypadkach, w których zastosowanie ma zasada dotycząca podmiotu uznawanego za dostawcę. W celu wsparcia walki z oszustwami związanymi z VAT takie informacje dotyczące właściwych dostawców powinny także zostać włączone do zestawu informacji, które podmioty uznawane za dostawców, zarejestrowane w celu korzystania ze specjalnych procedur uproszczonych w ramach punktu kompleksowej obsługi, zobowiązane są przechowywać. Posiadanie tych dodatkowych informacji powinno umożliwić porównanie danych dostarczanych przez platformy z danymi dotyczącymi płatności w transakcjach transgranicznych dostępnymi w centralnym elektronicznym systemie informacji o płatnościach, ustanowionym w rozdziale V sekcja 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010³, który to system wchodzi w życie 1 stycznia 2024 r.
- (11) Elementy dyrektywy 2006/112/WE wymagające zmian w rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011 mają być transponowane przez państwa członkowskie do prawodawstwa krajowego do 31 grudnia 2024 r. Konieczne jest zatem, aby zmiany do tego rozporządzenia miały zastosowanie od 1 stycznia 2025 r.
- (12) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 282/2011,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu wykonawczym (UE) nr 282/2011 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W rozdziale IV sekcja 2 dodaje się art. 9b–9e w brzmieniu:

„Artykuł 9b

1. Do celów stosowania art. 28a dyrektywy 2006/112/WE termin »ułatwia« oznacza korzystanie z interfejsu elektronicznego w celu umożliwienia nawiązania kontaktu pomiędzy nabywcą a dostawcą, który oferuje świadczenie usług

³ Rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1).

krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu osób poprzez interfejs elektroniczny, co skutkuje świadczeniem tych usług poprzez ten interfejs elektroniczny.

Uznaje się jednak, że podatnik nie ułatwia świadczenia usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu osób, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik ten nie określa, bezpośrednio ani pośrednio, żadnych warunków, na których dokonywane jest świadczenie usług;
- b) podatnik ten nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w zatwierdzaniu obciążenia nabywcy w związku z dokonywanymi płatnościami;
- c) podatnik ten nie bierze, bezpośrednio ani pośrednio, udziału w procesie świadczenia tych usług.

2. Art. 28a dyrektywy 2006/112/WE nie ma zastosowania do podatnika, który wykonuje tylko jedną z następujących czynności:

- a) przetwarzanie płatności w związku ze świadczeniem usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu osób;
- b) oferowanie lub reklamowanie usług krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu osób;
- c) przekierowywanie lub przenoszenie nabywców do innych interfejsów elektronicznych, poprzez które usługi krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usługi przewozu osób są oferowane na sprzedaż, bez jakiegokolwiek dalszego udziału w świadczeniu tych usług.

Artykuł 9c

Art. 28a dyrektywy 2006/112/WE ma zastosowanie w przypadku, gdy osoba świadcząca usługę krótkoterminowego najmu lokali mieszkalnych lub usług przewozu osób nie przekaze podatnikowi ułatwającemu świadczenie usługi poprzez użycie interfejsu elektronicznego, takiego jak platforma, portal lub podobne środki, ważnego numeru identyfikacyjnego VAT.

Jeżeli osoba świadcząca właściwą usługę posiada numer identyfikacyjny VAT i należy do którejkolwiek z kategorii wymienionych w art. 28a lit. c)–f) dyrektywy 2006/112/WE, taki numer identyfikacyjny VAT nie jest przekazywany podatnikowi ułatwającemu świadczenie usługi.

Artykuł 9d

Do celów stosowania art. 28a dyrektywy 2006/112/WE, w przypadku gdy na podstawie informacji przekazanych przez osobę świadcząca właściwą usługę podatnik nie działa jako podmiot uznawany za dostawcę, podatnik taki nie jest zobowiązany do zapłaty należnego podatku VAT w przypadku późniejszego

stwierdzenia, że podatnik ten powinien być zostać uznany za dostawcę, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) podatnik jest zależny wyłącznie od informacji przekazanych przez dostawcę usług;
- b) informacje przekazane w ten sposób są błędne;
- c) podatnik jest w stanie wykazać, że nie wiedział o tym, że informacje te są błędne, oraz że – racjonalnie rzecz biorąc – nie mógł o tym wiedzieć.

Artykuł 9e

O ile podatnik nie posiada odmiennych informacji, podatnik, w przypadku którego uznaje się, że sam otrzymał i wyświadczył usługi zgodnie z art. 28a dyrektywy 2006/112/WE, uznaje osobę, na rzecz której świadczone usługi, za osobę niebędącą podatnikiem w sytuacji, gdy taka osoba, na rzecz której świadczone usługi, nie poda numeru identyfikacyjnego VAT.”;

- 2) w art. 54a dodaje się ustęp w brzmieniu:

„3. Sekcja 1A rozdział X przestaje obowiązywać z dniem 31 grudnia 2025 r.”;

- 3) w rozdziale XI tytuł sekcji 2 otrzymuje brzmienie:

„SEKCJA 2

Procedury szczególne dla podatników, którzy świadczą usługi na rzecz osób niebędących podatnikami lub prowadzą sprzedaż towarów na odległość, lub dokonują niektórych przemieszczeń własnych towarów

(art. 358–369xj dyrektywy 2006/112/WE)”;

- 4) w art. 57a wprowadza się następujące zmiany:

- a) dodaje się pkt 3a w brzmieniu:

„(3a) »procedura przemieszczeń własnych towarów« oznacza procedurę szczególną odnoszącą się do przemieszczeń własnych towarów określoną w tytule XII rozdział 6 sekcja 5 dyrektywy 2006/112/WE”;

- b) pkt 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„(4) »procedura szczególna« oznacza, w zależności od kontekstu, »procedurę nieunijną«, »procedurę unijną«, »procedurę importu« lub »procedurę przemieszczeń własnych towarów«”;

- (5) »podatnik« oznacza dowolny rodzaj podatnika spośród wymienionych poniżej:

- (i) podatnika, o którym mowa w art. 359 dyrektywy 2006/112/WE, uprawnionego do korzystania z procedury nieunijnej;

- (ii) podatnika, o którym mowa w art. 369b dyrektywy 2006/112/WE, uprawnionego do korzystania z procedury unijnej;
- (iii) podatnika, o którym mowa w art. 369m dyrektywy 2006/112/WE, uprawnionego do korzystania z procedury importu;
- (iv) podatnika, o którym mowa w art. 369xb dyrektywy 2006/112/WE, uprawnionego do korzystania z procedury przemieszczeń własnych towarów;”;

5) w art. 57d dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Gdy podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji, że zamierza korzystać z procedury przemieszczeń towarów własnych, tę procedurę szczególną stosuje się od pierwszego dnia następnego miesiąca kalendarzowego.

Jednakże w przypadku gdy pierwsze przemieszczenie własnych towarów, które ma zostać objęte procedurą przemieszczeń własnych towarów, ma miejsce przed tym dniem, procedurę szczególną stosuje się od dnia pierwszego przemieszczenia, pod warunkiem że podatnik poinformuje państwo członkowskie identyfikacji o rozpoczęciu swojej działalności, która ma być objęta procedurą, nie później niż dziesiątego dnia miesiąca następującego po tym pierwszym przemieszczeniu.”;

6) w art. 57e dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Państwo członkowskie identyfikacji identyfikuje podatnika stosującego procedurę przemieszczeń własnych towarów za pomocą jego numeru identyfikacyjnego VAT, o którym mowa w art. 214 i 215 dyrektywy 2006/112/WE.”;

7) w art. 57f wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Niezależnie od treści akapitu drugiego niniejszego ustępu, w przypadku gdy uznaje się, że podatnik otrzymał i dokonał dostawy towarów samodzielnie, zgodnie z art. 14a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE, podatnik ten wskazuje jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ten podatnik ma siedzibę działalności gospodarczej lub, jeżeli podatnik nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, państwo członkowskie, w którym ten podatnik ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim lub trzecim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik lub jego pośrednik przestaje mieć siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji.”;

b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę przemieszczeń własnych towarów przestaje spełniać warunki przewidziane w definicji zawartej w art. 369xa pkt 2 dyrektywy 2006/112/WE, państwo członkowskie, w którym został on zidentyfikowany, przestaje być państwem członkowskim identyfikacji.

Jednakże w przypadku gdy podatnik wciąż spełnia warunki stosowania tej procedury szczególnej, podatnik taki wskazuje – aby móc nadal stosować tę procedurę – jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, w którym ma on siedzibę działalności gospodarczej, lub – jeżeli podatnik ten nie ma siedziby działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty – państwo członkowskie, w którym ma on stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę przemieszczeń własnych towarów nie ma siedziby działalności gospodarczej ani stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Wspólnoty, podatnik taki wskazuje jako nowe państwo członkowskie identyfikacji państwo członkowskie, z którego wysyła lub transportuje towary.

W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z akapitem drugim, zmiana ta ma zastosowanie od dnia, w którym podatnik przestaje mieć siedzibę działalności gospodarczej lub stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim, które było wcześniej wskazane jako państwo członkowskie identyfikacji, albo od dnia, w którym podatnik ten zaprzestaje dokonywania wysyłek lub transportu towarów z tego państwa członkowskiego.”;

8) w art. 57g dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Podatnik stosujący procedurę importu, w przypadku którego uznaje się, że otrzymał i dokonał dostawy towarów samodzielnie, zgodnie z art. 14a ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE, może zaprzestać stosowania tej procedury wyłącznie w przypadku, gdy nie prowadzi już sprzedaży na odległość towarów importowanych z terytoriów trzecich lub państw trzecich. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji przynajmniej na 15 dni przed końcem miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym zamierza on zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie to jest skuteczne począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca, a podatnik przestaje być uprawniony do stosowania tej procedury do dostaw towarów dokonywanych począwszy od tego dnia.

4. Podatnik stosujący procedurę przemieszczeń własnych towarów może zaprzestać stosowania tej procedury szczególnej niezależnie od tego, czy nadal przemieszcza towary, które mogą być objęte tą procedurą. Podatnik informuje państwo członkowskie identyfikacji o swojej decyzji przynajmniej na 15 dni przed końcem miesiąca kalendarzowego poprzedzającego miesiąc, w którym zamierza on zaprzestać stosowania procedury. Zaprzestanie stosowania procedury szczególnej staje się skuteczne począwszy od pierwszego dnia następnego miesiąca kalendarzowego. Zobowiązania z tytułu VAT dotyczące przemieszczeń

własnych towarów powstałe począwszy od dnia, w którym zaprzestanie stosowania procedury szczególnej stało się skuteczne, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych państw członkowskich, z których i do których towary zostały wysłane lub przetransportowane.”;

9) w art. 58 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy podatnik stosujący jedną z procedur szczególnych spełnia przynajmniej jedno z kryteriów wykluczenia określonych w art. 369e lub 369xe dyrektywy 2006/112/WE lub kryteriów skreślenia z rejestru identyfikacyjnego określonych w art. 363 lub w art. 369r ust. 1 i 3 tej dyrektywy, państwo członkowskie identyfikacji wyklucza tego podatnika z tej procedury szczególnej.

Tylko państwo członkowskie identyfikacji jest uprawnione do wykluczenia podatnika ze stosowania jednej z procedur szczególnych.

Państwo członkowskie identyfikacji opiera swoją decyzję w sprawie wykluczenia lub skreślenia na wszelkich dostępnych informacjach, w tym informacjach przekazanych przez dowolne inne państwo członkowskie.”;

b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Wykluczenie podatnika z procedury przemieszczeń własnych towarów staje się skuteczne od pierwszego dnia miesiąca kalendarzowego następującego po dniu, w którym decyzja w sprawie wykluczenia została wysłana do podatnika drogą elektroniczną. Jednakże w przypadku gdy wykluczenie jest spowodowane zmianą siedziby działalności gospodarczej, stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej lub miejsca rozpoczęcia wysyłki lub transportu towarów, wykluczenie to staje się skuteczne od dnia tej zmiany.”;

10) art. 58a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58a

W przypadku podatnika stosującego procedurę szczególną, który przez okres dwóch lat nie dokonuje dostawy towarów, nie świadczy usług ani nie dokonuje przemieszczeń własnych towarów objętych tą procedurą, uznaje się, że zaprzestał on prowadzenia swojej działalności podlegającej opodatkowaniu w rozumieniu art. 363 lit. b), art. 369e lit. b), art. 369r ust. 1 lit. b), art. 369r ust. 3, art. 369xe lit. b) dyrektywy 2006/112/WE. To zakończenie działalności nie uniemożliwia mu stosowania procedury szczególnej, jeżeli wznowi on swoją działalność objętą dowolną z procedur przewidzianych w tytule XII rozdział 6 tej dyrektywy.”;

11) dodaje się art. 58aa w brzmieniu:

„Artykuł 58aa

Do celów procedury szczególnej przewidzianej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE art. 58 niniejszego rozporządzenia, z wyjątkiem jego ust. 3 lit. a), nie ma zastosowania do podatnika, w przypadku którego uznaje się, że otrzymał i dokonał dostawy towarów samodzielnie, zgodnie z art. 14a ust. 1 tej dyrektywy.”;

12) w art. 58b wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„Do celów procedury szczególnej przewidzianej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE akapit pierwszy nie ma zastosowania w przypadku, gdy uznaje się, że podatnik otrzymał i dokonał dostawy towarów samodzielnie, zgodnie z art. 14a ust. 1 tej dyrektywy. W przypadku gdy podatnik zostaje jednak wykluczony z jednej z innych procedur szczególnych z powodu systematycznego nieprzestrzegania zasad dotyczących tych procedur szczególnych, podatnik ten pozostaje wykluczony ze stosowania tych innych procedur szczególnych we wszystkich państwach członkowskich przez okres dwóch lat następujących po okresie rozliczeniowym, w którym podatnik został wykluczony.

W przypadku gdy podatnik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących procedury szczególnej przewidzianej w tytule XII rozdział 6 sekcja 4 dyrektywy 2006/112/WE, podatnik ten nie zostaje wykluczony z tej procedury, lecz zostaje wykluczony ze wszystkich innych procedur szczególnych przez okres dwóch lat następujących po okresie rozliczeniowym, w którym stwierdzono, że podatnik systematycznie nie wywiązuje się ze swoich obowiązków określonych w ramach tej procedury.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Uznaje się, że podatnik lub pośrednik systematycznie nie przestrzega zasad dotyczących jednej z procedur szczególnych, w rozumieniu art. 363 lit. d), art. 369e lit. d), art. 369r ust. 1 lit. d), art. 369r ust. 2 lit. c), art. 369r ust. 3 lit. d) lub art. 369xe lit. d) dyrektywy 2006/112/WE, w następujących przypadkach:

- a) gdy zgodnie z art. 60a niniejszego rozporządzenia państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenia dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia nie złożono deklaracji VAT za każdy z tych okresów rozliczeniowych;
- b) gdy zgodnie z art. 63a niniejszego rozporządzenia państwo członkowskie identyfikacji wystosowało do podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz ponaglenia dotyczące trzech bezpośrednio poprzedzających okresów rozliczeniowych, a podatnik lub pośrednik ten nie zapłacił pełnej wykazanej kwoty VAT za każdy z tych okresów rozliczeniowych

w terminie dziesięciu dni od wysłania ponaglenia, z wyjątkiem przypadków gdy pozostała niezapłacona kwota wynosi mniej niż 100 EUR za każdy z okresów rozliczeniowych;

- c) gdy po wniosku wystosowanym przez państwo członkowskie identyfikacji oraz po upływie jednego miesiąca od kolejnego ponaglenia przez to państwo podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz nie udostępnił w formie elektronicznej ewidencji, o której mowa w art. 369, 369k, 369x i 369xk dyrektywy 2006/112/WE.”;

- 13) art. 58c otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 58c

Podatnik, który został wykluczony z procedury nieunijnej, procedury unijnej lub procedury przemieszczeń własnych towarów, musi uregulować wszystkie zobowiązania z tytułu VAT dotyczące dostaw towarów, świadczenia usług lub przemieszczania własnych towarów powstałe począwszy od dnia, w którym wykluczenie stało się skuteczne, bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji lub państwa członkowskiego, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane.”;

- 14) w art. 59 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Każdy okres rozliczeniowy w rozumieniu art. 364, 369f, 369s lub 369xf dyrektywy 2006/112/WE stanowi odrębny okres rozliczeniowy.”;

- b) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku gdy, zgodnie z art. 57d ust. 3 akapit drugi, procedura przemieszczeń własnych towarów ma zastosowanie od dnia pierwszego przemieszczenia, podatnik składa odrębną deklarację VAT obejmującą miesiąc kalendarzowy, w którym miało miejsce pierwsze przemieszczenie.”;

- c) dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy podatnik został zarejestrowany na potrzeby stosowania procedury przemieszczeń własnych towarów w trakcie okresu rozliczeniowego, podatnik ten składa deklaracje VAT państwu członkowskiemu identyfikacji w odniesieniu do dokonanych przemieszczeń i okresów objętych tą procedurą.”;

- d) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku zmiany państwa członkowskiego identyfikacji zgodnie z art. 57f po pierwszym dniu danego okresu rozliczeniowego, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklaracje VAT i, w stosownych przypadkach, dokonuje odpowiadających im płatności zarówno byłemu, jak

i nowemu państwu członkowskiemu identyfikacji w odniesieniu do dokonanych dostaw towarów lub usług świadczonych w trakcie okresów, w których te państwa członkowskie były państwem członkowskim identyfikacji.”;

- 15) art. 59a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 59a

W przypadku gdy podatnik stosujący procedurę szczególną nie dokonywał dostaw towarów, nie świadczył usług w żadnym państwie członkowskim konsumpcji ani nie dokonywał przemieszczeń własnych towarów w ramach procedury przemieszczeń własnych towarów w trakcie okresu rozliczeniowego oraz nie dokonuje korekt odnoszących się do poprzednich deklaracji, wówczas on lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT, w której wskazuje, że w tym okresie nie były dokonywane żadne dostawy towarów ani świadczone żadne usługi (zerowa deklaracja VAT).”;

- 16) art. 60a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 60a

Państwo członkowskie identyfikacji przypomina drogą elektroniczną podatnikom lub pośrednikom działającym na ich rzecz, którzy nie złożyli deklaracji VAT zgodnie z art. 364, 369f, 369s lub 369xf dyrektywy 2006/112/WE, o obowiązku złożenia takiej deklaracji. Państwo członkowskie identyfikacji wystosowuje ponaglenie dziesiątego dnia po upływie terminu, w którym deklaracja powinna była zostać złożona, oraz informuje pozostałe państwa członkowskie drogą elektroniczną o wystosowaniu ponaglenia.

Za wszelkie kolejne ponaglenia i kroki podejmowane w celu wymierzenia i poboru VAT odpowiedzialne jest właściwe państwo członkowskie konsumpcji lub państwo członkowskie, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane.

Niezależnie od wszelkich ponagleń wystosowanych przez państwo członkowskie konsumpcji lub państwo członkowskie, do którego zostały wysłane lub przetransportowane towary, oraz podjętych przez nie kroków, podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa deklarację VAT państwu członkowskiemu identyfikacji.”;

- 17) art. 61 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 61

1. Zmiany danych liczbowych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów poprzedzających i obejmujących drugi okres rozliczeniowy w 2021 r., po złożeniu tej deklaracji VAT, dokonuje się wyłącznie poprzez korekty tej deklaracji, a nie poprzez korygowanie kolejnej deklaracji.

Zmiany danych liczbowych zawartych w deklaracji VAT dotyczącej okresów poczynszu od trzeciego okresu rozliczeniowego w 2021 r., po dniu, w którym deklarację tę należało złożyć zgodnie z dyrektywą 2006/112/WE, dokonuje się wyłącznie poprzez korygowanie kolejnej deklaracji.

2. Korekty, o których mowa w ust. 1, składa się drogą elektroniczną państwu członkowskiemu identyfikacji w ciągu trzech lat od dnia, w którym należało złożyć pierwotną deklarację.

Powyższe przepisy nie mają jednakże wpływu na zasady dotyczące wymierzenia podatku i korekt, obowiązujące w państwie członkowskim konsumpcji lub w państwie członkowskim, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane.”;

18) art. 61a otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 61a

1. Podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz składa końcową deklarację VAT oraz wszelkie poprzednie deklaracje składane po terminie, a także – w stosownych przypadkach – dokonuje odpowiadających im płatności państwu członkowskiemu, które było państwem członkowskim identyfikacji w chwili zaprzestania, wykluczenia lub zmiany, w przypadkach gdy podatnik ten:

- a) zaprzestaje stosowania jednej z procedur szczególnych;
- b) zostaje wykluczony z jednej z procedur szczególnych;
- c) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji i poprzednich deklaracji, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji lub państwa członkowskiego, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane.

2. Pośrednik, w odniesieniu do wszystkich podatników, na rzecz których działa, składa końcowe deklaracje VAT oraz wszelkie poprzednie deklaracje składane po terminie, a także – w stosownych przypadkach – dokonuje odpowiadających im płatności, państwu członkowskiemu, które było państwem członkowskim identyfikacji w chwili skreślenia lub zmiany, w przypadkach gdy pośrednik ten:

- a) zostaje skreślony z rejestru identyfikacyjnego;
- b) zmienia państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 57f ust. 2.

Wszelkie korekty końcowej deklaracji i poprzednich deklaracji, które powstały po złożeniu końcowej deklaracji, muszą zostać uregulowane bezpośrednio wobec organów podatkowych właściwego państwa członkowskiego konsumpcji lub

państwa członkowskiego, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane.”;

19) w art. 63c wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. f) i g) otrzymują brzmienie:

„f) zastosowaną stawkę VAT – w stosownych przypadkach;

g) kwotę należnego VAT ze wskazaniem zastosowanej waluty – w stosownych przypadkach;”;

(ii) lit. k) i l) otrzymują brzmienie:

„k) w przypadku usług – informacje wykorzystywane do określenia miejsca świadczenia usługi, natomiast w przypadku towarów – informacje wykorzystywane do określenia miejsca rozpoczęcia i zakończenia wysyłki lub transportu towarów do nabywcy;

l) wszelkie dowody dotyczące możliwych zwrotów towarów, w tym podstawę opodatkowania i zastosowaną stawkę VAT;”;

(iii) dodaje się lit. m) w brzmieniu:

„m) w odniesieniu do dostaw, w przypadku których uznaje się, że podatnik otrzymał i dokonał dostawy towarów samodzielnie, zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE – nazwę/imię i nazwisko, adres pocztowy i adres elektroniczny lub stronę internetową dostawcy lub usługodawcy, którego dostawy towarów lub świadczenie usług są ułatwiane poprzez użycie interfejsu elektronicznego, a także – o ile są dostępne – następujące informacje:

(i) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej dostawcy lub usługodawcy;

(ii) numer rachunku bankowego lub numer rachunku wirtualnego dostawcy lub usługodawcy.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. m) otrzymuje brzmienie:

„m) niepowtarzalny numer przesyłki w przypadku, gdy podatnik ten bezpośrednio uczestniczy w dostarczaniu towarów;”;

(ii) dodaje się lit. n) w brzmieniu:

„n) w odniesieniu do dostaw, w przypadku których uznaje się, że podatnik otrzymał i dokonał dostawy towarów samodzielnie, zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE – nazwę/imię

i nazwisko, adres pocztowy i adres elektroniczny lub stronę internetową dostawcy lub usługodawcy, którego dostawy towarów lub świadczenie usług są ułatwiane poprzez użycie interfejsu elektronicznego, a także – o ile są dostępne – następujące informacje:

(i) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej dostawcy lub usługodawcy;

(ii) numer rachunku bankowego lub numer rachunku wirtualnego dostawcy lub usługodawcy.”;

c) dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Aby została uznana za wystarczająco szczegółową w rozumieniu art. 369xk dyrektywy 2006/112/WE, ewidencja prowadzona przez podatnika musi zawierać wszystkie następujące informacje:

a) w odniesieniu do państwa członkowskiego, z którego towary zostały wysłane lub przetransportowane:

(i) numer identyfikacyjny VAT lub numer identyfikacji podatkowej podatnika w tym państwie członkowskim, o ile taki istnieje;

(ii) adres, z którego towary zostały wysłane lub przetransportowane;

b) w odniesieniu do państwa członkowskiego, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane:

(i) numer identyfikacyjny VAT lub numer identyfikacji podatkowej podatnika w tym państwie członkowskim, o ile taki istnieje;

(ii) adres, na który towary zostały wysłane lub przetransportowane;

c) opis i ilość towarów, które zostały wysłane lub przetransportowane do innego państwa członkowskiego;

d) datę przemieszczenia towarów, o których mowa w lit. c);

e) podstawę opodatkowania ze wskazaniem zastosowanej waluty;

f) wszelkie kolejne kwoty podwyższające lub obniżające podstawę opodatkowania;

g) w przypadku faktury wystawionej przez nabywcę – informacje zawarte na fakturze;

h) w odniesieniu do przemieszczeń, w przypadku których uznaje się, że podatnik otrzymał i dokonał dostawy towarów samodzielnie, zgodnie z art. 14a dyrektywy 2006/112/WE – nazwę/imię i nazwisko, adres pocztowy i adres elektroniczny lub stronę internetową dostawcy lub usługodawcy, którego przemieszczenia towarów są ułatwiane poprzez

użycie interfejsu elektronicznego, a także – o ile są dostępne – następujące informacje:

(i) numer identyfikacyjny VAT lub krajowy numer identyfikacji podatkowej dostawcy lub usługodawcy;

(ii) numer rachunku bankowego lub numer rachunku wirtualnego dostawcy lub usługodawcy.”;

d) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informacje, o których mowa w ust. 1, 2 i 2a niniejszego artykułu podlegają ewidencjonowaniu przez podatnika lub pośrednika działającego na jego rzecz w taki sposób, aby możliwe było ich niezwłoczne udostępnienie drogą elektroniczną oraz w odniesieniu do każdego pojedynczego towaru będącego przedmiotem dostawy lub przemieszczenia lub każdej świadczonej lub przemieszczonej usługi. W przypadku gdy ten podatnik lub pośrednik działający na jego rzecz został wezwany do przedłożenia drogą elektroniczną ewidencji, o których mowa w art. 369, 369k, 369x i 369xk dyrektywy 2006/112/WE, i nie przedłożył ich w ciągu 20 dni od daty wezwania, państwo członkowskie identyfikacji przesyła podatnikowi lub pośrednikowi działającemu na jego rzecz ponaglenie dotyczące przedłożenia tych ewidencji. Państwo członkowskie identyfikacji informuje drogą elektroniczną państwa członkowskie konsumpcji lub państwo członkowskie, do którego towary zostały wysłane lub przetransportowane, o wysłaniu ponaglenia.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2025 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

*W imieniu Rady
Przewodniczący*